<u>בבית המשפט העליון</u>

רע"פ 323/19

לפני:	כבוד השופט י' אלרון
המבקש:	פלוני
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגנית הנשיא א' הלמן, השופטת י' שטרית והשופט ס' דבור) בע"פ 13440-06-18 מיום 6.11.2018

בשם המבקש: עו"ד שלמה גיגי

<u>החלטה</u>

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגנית הנשיא א' הלמן, השופטת י' שטרית והשופט ס' דבור) בע"פ 13440-06-18 מיום 6.11.2018 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (סגנית הנשיא ע' במיליה-אינשטיין) בת"פ 19784-10-16 מיום 29.3.2018 ומיום 29.4.2018, בהתאמה.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום אשר ייחס לו עבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיפים 384א(א)(2) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיפים 447(א)(1) ו-29 לחוק; היזק בזדון לפי סעיפים 452 ו-29 לחוק; קשירת פשע לביצוע פשע לפי סעיף 449(א)(1) לחוק; שהייה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); והסתייעות ברכב לביצוע פשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961.

3. כנטען בכתב האישום, המבקש, תושב אזור יהודה ושומרון ואינו מחזיק בהיתר שהייה בישראל, חבר לשמונה אנשים נוספים, אשר גנבו יחד 59 כבשים בשווי כולל של

כ-120,000 ש"ח, ממשק משפחתי במושב ארבל, בשעות הלילה שבין יום 21.6.2015 ליום 22.6.2015. הכבשים הובלו למשאית אותה לקחו המבקש ושניים אחרים אל שטחי הרשות הפלסטינית, שם הן נמכרו לאדם נוסף.

4. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות; הסגת גבול כדי לעבור עבירה; קשירת פשע לביצוע פשע; ושהייה בישראל שלא כדין, וזיכה אותו מעבירות של היזק בזדון והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

בנימוקי הכרעת דינו המפורטים, בחן בית משפט השלום את מכלול הראיות שהובאו בפניו באריכות, וקבע כי מהתרשמותו "באופן ישיר ובלתי אמצעי" מהראיות שהובאו בפניו נובעת "מסקנה חד משמעית בדבר אשמתו" של המבקש בעבירות שבהן הורשע.

5. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המבקש; חלקו בביצוע העבירות; הנזק שגרם במעשיו; מדיניות הענישה הנהוגה בגין ביצוע העבירות בהן הורשע; והעונשים שהושתו על שותפיו לעבירה, וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

6. בגזירת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה נשקלו לקולא נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זה גילו הצעיר, מצבו הכלכלי הקשה, והיעדרו של עבר פלילי לחובתו. מנגד, הדגיש בית משפט השלום את חשיבותה של ההרתעה מפני ביצוע "עבירות הגניבה החקלאית [אשר – י' א'] הפכו ל'מכת מדינה'", ועל כן קבע כי יש להחמיר עם המבקש.

לאור שיקולים אלו השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים; שני חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל; פיצוי למתלונן בסך 30,000 ש"ח וקנס בסך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו.

7. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הרשעתו ועל חומרת עונשו. בערעורו, כפר המבקש בקביעת בית משפט השלום כי ביצע את המעשים המיוחסים לו, וטען כי בית משפט השלום שגה בקביעותיו העובדתיות ולא עמד בחובת ההנמקה המוטלת עליו.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקובעו כי "ממצאיו של בית המשפט קמא מעוגנים היטב בראיות שהובאו בפניו, והסיבות לקביעתם הובאו בהרחבה בהכרעת

הדין". עוד נקבע כי עונשו של המבקש אינו חמור כלל ועיקר ו"אף נוטה לקולא" נוכח העונש הדומה שהושת על המבקש ועל חבריו לביצוע העבירות – אף שאלו הודו במעשיהם.

8. המבקש לא השלים עם הרשעתו והגיש לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על הכרעת הדין, בגדרה חוזר על עיקר טענותיו בערעור.

9. כידוע, רשות לערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נסיבות המקרה מעוררות שיקולי צדק ייחודיים (רע"פ 4149/16 אברהם נ' מדינת ישראל (23.10.2018)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים אלו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

יתירה מזאת, בהתחשב בהלכה כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעותיה העובדתיות של הערכאה הדיונית, אין בטענותיו של המבקש, אשר עוסקות בעיקרן בממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום, כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה.

10. אף לגופו של עניין, תמים דעים אני עם בית המשפט המחוזי כי עונשו של המבקש אינו מחמיר עמו כלל.

גניבות מרעה מאופיינות בנזקים כלכליים כבדים למגדלי המרעה אשר לעיתים מאבדים בן לילה את כל רכושם ועמל של שנים רבות. נזקים משמעותיים אלו, לצד התחכום והתכנון המקדים לביצוע הגניבות, אשר לעיתים דורש איסוף מודיעין מקדים על ידי העבריינים ואפיון של שגרת פעילותם של מגדלי המרעה דורשים את הוקעתה של תופעה זו מהיסוד.

לא בכדי משקיעות רשויות האכיפה משאבים רבים בצמצום היקף גניבות המרעה – ועל בתי המשפט ליטול חלק ממשי במאמצים לגדיעתן על ידי הכתבת מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

ש ו פ ט